

ÎNVĂȚĂMÂNTUL TEOLOGIC TIMIȘOREAN – UN OGOR AL MĂRTURISIRII LUI DUMNEZEU ÎN LUME

Prof. GEORGE-ANTONIU NICOARĂ

Dacă ne îndreptăm privirea asupra istoriei învățământului pe teritoriul țării noastre, și nu numai, observăm limpede că niciodată Școala nu a fost despărțită de Biserică și nici Biserica de Școală, dar și faptul că dintotdeauna învățământul teologic a constituit un element fondator al marilor universități.

La acest ceas aniversar, se cuvine să Îi mulțumim Bunului Dumnezeu că S-a milostivit de noi, credincioșii din părțile Banatului și în urmă cu trei decenii, cu binecuvântarea și osteneala vrednicului de pomenire Mitropolit Nicolae Corneanu, precum și prin strădania asiduă a unui vrednic și onorat corp profesoral, toți tinerii din Arhiepiscopia Timișoarei, care au simțit în suflet dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a se apropia de El, au primit binecuvântarea de a studia Teologia într-un mediu academic de prestigiu, la Universitatea de Vest din Timișoara.

Deși eu sunt un atât de mic și de neînsemnat absolvent între toți preoții, profesorii și marii oameni de cultură, pe care această facultate i-a oferit societății noastre, așez aici câteva gânduri de recunoștință și încerc să mărturisesc ce însemnătate a avut, în viața mea, Facultatea de Teologie.

Consider că fiecare dintre cei care am pășit pe băncile Facultății de Teologie, am simțit în sufletul nostru dorința de a ne apropia de Dumnezeu și de a-I sluji Lui, precum și acea chemare de a-L urma în întreaga noastră viață. Mântuitorul Iisus Hristos le-a rostit iubiților Săi ucenici și apostoli următoarele cuvinte: „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămână” (Ioan 15, 16). Aceste cuvinte ne-au fost adresate și nouă, căci nu noi L-am ales pe El, ci El ne-a ales pe noi, dându-ne o misiune deosebită, aceea de a binevesti, sub diferite forme, cuvântul Evangheliei Sale.

Fie că vom urma o misiune pastorală, fie că vom pași spre o carieră didactică, fie că ne vom îndrepta spre cu totul alte domenii de activitate, pe umerii noștri va apăsa mereu o importantă datorie, mai întâi ca adevărați creștini ortodocși, iar mai apoi – și mai ales – ca absolvenți ai Facultății de Teologie, și anume datoria mărturisirii, pe care ne-o încredințează Însuși Mântuitorul, când spune: „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri” (Matei 10, 32).

Această misiune, care cuprinde întreaga noastră viață, întreaga noastră activitate și chiar întreaga noastră ființă trebuie să se manifeste sub trei aspecte esențiale: 1) rugăciunea sau legătura noastră personală cu Dumnezeu, 2) mărturisirea lui Dumnezeu înaintea semenilor noștri și nu în ultimul rând, 3) faptele noastre, care trebuie să fie în deplină concordanță cu mărturisirea cuvântului Evangheliei. Cu alte cuvinte, avem, în primul rând, datoria de a vorbi cu Dumnezeu despre oameni; apoi, avem datoria de a vorbi cu oamenii despre Dumnezeu și mai mult decât atât, trebuie să fim dedicați întru totul cuvântului Evangheliei, căci credința, rugăciunea și mărturisirea, fără fapte sunt moarte, așa cum frumos ne învață Apostolul Iacov, în epistola sa sobornicească: „Faceți-vă împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători ai lui, amăgindu-vă pe voi înșivă!” (Iacov 1, 22).

În societatea contemporană, tot mai secularizată, în care observăm o tot mai accentuată îndepărtare a omului de Dumnezeu, preoții, profesorii de religie, absolvenții studiilor teologice, și chiar și simplii credincioși, au ajuns să fie tot mai desconsiderați și tot mai disprețuiți. Dar să nu deznădăjduim! Să nu uităm și să nu ne depărtăm nicio clipă mintea și inima de la cuvintele Domnului nostru Iisus Hristos: „Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât” (Ioan 15, 18), iar în următorul capitol al Evangheliei după Ioan, îmbărbătându-i pe Apostolii Săi, le spune: „În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea” (Ioan 16, 33).

Tot Mântuitorul ne mai spune, prin condeiul Sfântului Evanghelist Luca, un cuvânt extrem de grăitor, și anume că „nimeni care pune mâna pe plug și se uită îndărăt nu este vrednic de Împărăția lui Dumnezeu” (Luca 9, 62). Aceste cuvinte ar trebui să răsună ca un ecou în mintea și în inima noastră, ca astfel, cu dragoste de Dumnezeu, să ținem dreaptă calea pe care am apucat. Să nu-I întorcem niciodată spatele lui Dumnezeu, ci să pășim cu nădejde doar înainte, pe drumul pe care El ne-a chemat.

Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan al Banatului, care veghează de aproape un deceniu la bunul mers al Facultății de Teologie din Timișoara spunea: „Adevăratul Dascăl al Teologiei este Domnul Iisus Hristos, Care este prezent la orice curs, după cum participarea la fiecare curs reprezintă o întâlnire cu Acesta Însuși”. De aici, cred că putem să conștientizăm ce binecuvântați de Dumnezeu suntem să avem și în orașul nostru o școală universitară, al cărei Dascăl să fie Însuși Hristos.

Dat fiind contextul în care am desfășurat o bună parte din pregătirea noastră în decursul facultății, suntem adesea denumiți „generația on-line”, o generație vitregită de întâlnirile fizice, timp de peste doi ani. Totuși, prin măiestria tuturor profesorilor noștri, consider că și în acest sistem, Dumnezeu ni S-a descoperit permanent, pentru a putea să Îl cunoaștem și să ne apropiem de El.

Îmi aduc mereu aminte de cuvântul atât de frumos al Părintelui Conf. Univ. Dr. Constantin Jinga, rostit la ceremonia noastră de absolvire, prin care făcea o analogie între vremurile în care noi am desfășurat studiile universitare și vremurile de secetă ce s-au năpustit asupra poporului lui Israel, când în pofida acelor condiții vitrege, Sfântul Prooroc Ilie a fost ocrotit de Dumnezeu, iar Dumnezeu îi trimitea zilnic, la pârâul Cherit, un corb care să-i aducă hrana necesară subzistenței, pâine și carne. La fel și nouă, Dumnezeu s-a îngrijit să ne dea hrana necesară pentru sufletul și mintea noastră, mesagerii Lui fiind chiar Părinții Profesori, care și-au dedicat întreaga viață pentru hrănirea sufletească a noilor generații de studenți teologi.

Prin fiecare curs, prin fiecare seminar, precum și prin fiecare cuvânt de zidire sufletească, ei ne-au oferit în dar, tot ceea ce au primit în dar, împlinind astfel cuvântul Mântuitorului: „În dar ați luat, în dar să dați” (Matei 10, 8).

Sfântul Ioan Gură de Aur spunea că „adevăratul dascăl este ca și o lumânare aprinsă, de la care pot lua lumină mii și mii de alte lumânari”. Pe această cale, le mulțumim tuturor profesorilor noștri pentru că ne-au arătat ce înseamnă să fii un adevărat dascăl, un adevărat semănător, care, chiar și în aceste vremuri de secetă, au așezat cu multă grijă sămânța cuvântului lui Dumnezeu în sufletul, în inima și în mintea noastră, au udat-o, i-au oferit lumină și căldură, având astfel toate circumstanțele necesare pentru a rodi.

Îi mulțumim Bunului Dumnezeu și Maicii Domnului pentru că ne-a învrednicit să ajungem la acest moment aniversar pentru facultatea noastră, iar pe Sfinții Trei Ierarhi, patronii învățământului teologic, dimpreună cu Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, Mitropolitul Timișoarei, îi rugăm să vegheze asupra Facultății noastre de Teologie, și pe toți profesorii, studenții și ostenitorii acestei instituții să-i învrednicească a desfășura în continuare o rodnică activitate de binevestire a Cuvântului lui Dumnezeu.

Așadar, îi încurajăm pe toți tinerii care simt în sufletul lor acel dor și acea „sete” după Dumnezeu, să pășească cu încredere în Facultatea noastră, unde vor afla un colectiv de profesori de înaltă clasă, iar în fiecare dintre ei vor regăsi nu doar un dascăl, ci mai ales un părinte, care să-i poată conduce pe drumul către Dumnezeu și să-i adape din izvorul cunoștințelor teologice, pe care adunându-le în „traista” sufletului și al minții lor, să se facă împlinitori ai cuvântului Domnului Iisus Hristos, care ne spune: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât văzând faptele voastre cele bune, să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Matei 5, 16).

Vivat Academia! Vivant Professores!